

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca se se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Iunie 1882, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârția cu expedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu 21 Iunie.

„Europa țice „Românul” de mult nu s'a găsit în așa mare încurcatură.”

Diarul bucureșean ia puterile dea rîndul și în cuvinte scurte precizează situația încurcată a fie cărei puteri astfelu:

Englitera, abia eșită din crâncenile resboae din Zuzuland și din India, este cu totul absorbită de primejdioasa stare a Irlandei.

Italia, aliata firească a Franciei și contrarie Austriei, merge strîns legată de imperiul Habsburgilor, și în toate ocasiunile se pune contra Franciei.

Austria, ranită de moarte în 1866, trunchiată, desechilibrată de către Germania care o împinge mereu spre Sud și nu asteaptă

de cât momentul favorabil pentru a-și încorpora provinciile ei germane, Austria nu gravitează de cât în orbita cam întunecoasă a principelui de Bismarck.

Francia, care n'a sfîrsit cu cestiunea tunisiană, regretă că a început această expedițiune, de și poate că era silită s'o înceapă.

Rusia este într'una din cele mai periculoase lupte între trecut și viitor și frământările sînt cu atât mai mari, cu cât guvernul ei nu are încă un drapel. Drapelele lui Nicolae și Alesandru II sînt închise în muzeu, și acela a lui Alesandru III este încă necunoscut.

Spania în neputința de ași regăsi liniștea, nu isbutese a fi privită ca o putere a cărei alianță se poată servi cuiva.

Singură Germania, deși foarte frământată în intru de pasiuni și de interese politice, sociale și religioase, este astăzi domnitoare în Europa și mâna ei încurcând și descurcând, se simte pretutindeni.

După caracteristica aceasta scurtă, într'o descriere mai pe larg a situațiunei conferenței puterilor, numitul diariu, pune în perspectivă posibilitatea unei încăerări, a cărei preambul este conferența.

Prin o asociațiune de idei dictată de logica faptelor, amintim la acest loc de o broșură intitulată: „Scopurile lui de Bismarck în orient” asupra cărei „Timpul” a scris într'un articol o dare de seamă, din punctul său de vedere, condamnând soluțiunea cestiunei orientului, care în urma urmelor n'ar fi alta, decât o pregătire a germanisării orientului european.

Și unele și altele sînt momente, care trebuie se dea de gîndit fie-cărui popor din părțile sudostului Europei, prin urmare și nouă, care, mai mult sau puțin, aparținem sferei despre care e vorba și care e destinată a servi de proces de amalgamisare în favorul elementului celui mai puternic din țilele noastre.

Mirarea noastră deci este cu atât mai mare când vedem țiarele maghiare — de cele maghiaroane-nemțesci jidovesci nu ne mirăm — că nu

reflectează de loc la situațiunea aceasta serioasă, ci țin una la ideea lor ficsă de maghiarisare.

Ori ce mișcare în direcțiunea aceasta, fie la Brașov, fie la Făgăraș, fie în Satmare ori în altă parte a Ungariei este salutată și spriginată de diaristica maghiara ca mare lucru. Pare că dela direcțiunea aceasta, pusă în lucrare, atêrnă fericirea omenimei întregi.

Este lucru firesc, că dacă cineva se familiarizează cu o astfel de idee ficsă să fie nesimțitoriu pentru tot ce se întêmplă în lume. Și cine să se mire, dacă pentru spriginirea unei astfelu de idei fice se caută cu ori ce preț argumente, care se potrivesc ear dacă argumente de aceste, pe lîngă toată sbuciumarea nu se găsesc, cine se va mai mira când vede, cum acele fără scrupul se fabrică?

Este o stare de boală sufletească aceasta, și boala odată incubată în creierii cuiva, nu se poate depărta nici prin recorelile cele mai drastice.

Unei astfel de boale sufletesci, trebuie să atribuim scirea mai recentă a diaristice maghiare despre proclamațiuni panromanistice (!?) tipărite, după cum se pretinde, în București, proclamațiuni cari și-au luat drumul către Ungaria.

Am mai țis-o și o repețim, că în simptomele aceste, pe lîngă ideea ficsă, noi vedem și conștiința rea. Plăsmuitorii sciu câtă nedreptate se face poporului român prin măsurile lor de tot felu și se tem că în cele din urmă îl vor revolta ca să-și rebune.

Ca se prevină consecențele aceste firesci ale procederei lor, cred că va fi la loc să scornească lucruri, cari să le dea pretecutul de invinuirii și de apăsări și mai grele.

Românii le pricep și înțeleg foarte bine toate aceste, dar tac și rêu fac, căci prin tăcerea lor plăsmuitorii se încuragează la plăsmuiri nouă. Ro-

mânii tac, ba sînt și de aceia, cari cu toate invențiunile spre strivirea lor, aleargă cu palaria în mână după milă domnească. În inima mulțimei însă se plămădesce nemulțămirea pe care noi n'am dori se o vedem dospită. Am dori se o vedem paralisată prin fapte preventivoare, care să dovedească și Românului că patriotismul seu e respălătit cu recunoștință, nu însă cu asuprire.

Promisiunile cele frumoase dela 1860 încoace, ilusiunile perdute deja din anul 1865, și în fine realitatea desamăgirilor, ce se țin lanț una de alta, cu o unică escepțiune, dela 1867 încoace, fac pe agitatorii esteri cu totul de prisos între Români. La toate aceste maghiarisarea oficială și ofici-oasă le pune capacul. Mai trebuie dar și alți agitatori?

„Sapientilor” maghiari li se pare însă că cu cât au făcut nu e de ajuns, și de aceea inventează.

Inventările lor sînt condamnabile, pentrucă sînt cu totul nepatriotice. Ei zugrăvesc diavoli pe păreți, cari și dacă ar fi undeva zugrăviți, ar trebui se i spoiască cu lucruri, cari se înducească Românilor esistența în patria comună.

Ei bine, ei nu ved pādurea de arbori. Ei nu ved pericolul unde este, cu toate că li cirpesc paserile de pe toate gardurile. Cu mahnire o țicem: ei seamănă vînt, căci vor să culeagă furtună.

Revista politică.

Sibiu, în 21 Iunie.

De mult s'a vorbit de o reorganizațiune a armatei austro-unguresci. Mai multe consilii de ministri s'au ținut spre scopul acesta. În consiliul de Vineri s'a votat reorganizarea. Cele 80 de regimente de infanterie se vor spori la nrul de 102. Fie-care regiment va avè patru batalioane. Unul din batalioane (al patruea) va avè un stat efectiv mai mare. Destinațiunea

FOIȚA.

O minune de copilă. *)

O foaie suediană povestese următoarea istorioară nostimă: „A fost odată un principe tînăr, care era să se însoare cu o princesă urită și bêtănă, ceea-ce lui nu-i venia la socoteală. „Voiu să am o nevastă cum se cade,” țise principele, bătînd din picior, „o nevastă frumoasă, cu ochii luminoși și o inimă simțitoare.” Și principele era încăpăținat. El nu se lăsă, încât mamă-sa trebui să-l lase să plece ași căuta o mireasă. „Dar numai cu o condiție,” țise ea pe pragul ușei. „Până în ajunul crăciunului să-ți găsești mireasa, care trebuie să fie o minune de fată.” Principele puse să se adune numai domnișoare din țeară. Domnișoarele veniră cu fudulele lor mame.

— Ce sciți? le întrebă principele, puindu-și monocul.

— Scim să cântăm la piano două-sprêdece oare pe rînd.

— De când sciți să cântați așa de bine?

*) După „Resb.”

— De când erau numai de trei ani, strigară mamele.

— Ce mai sciți?

— Mai scim să cântăm din gură multe arii de opere.

— Toate aceste le sciți de când erați mici de trei ani? Altceva nu sciți?

— Ba mai scim pe din afară toate romanțurile franțuzesci și cunoasem numele tuturor ministrilor. Voiți să ne ascuțați? Ministru președinte este...

— Nu, nu, stați! strigă principele. Asta 'i grozav! Tot regimentul la dreapta 'n pregiur! Marș! Și obosit cădu în brațele camerierului său. A doua zi principele o păți tot așa. Domnișoarele, ce i se prezentă, erau și mai nesdravene decât celelalte, curate minuni. Erau între ele, cari visau grecesce și altele, cari țiceau la mămăligă omlet fără ouă. Destul că principele nu scia ce să facă și începea să se familiarizeze cu ideea de a se cununa cu princesă cea urită. Vêduse deja mai toate fetele din țeară și crăciunul era la ușa. Înainte de serbatori principele mergea trist pe stra-

dele întunecoase spre palat. „Ce mai dar de crăciun o să fie pentru mine princesă cea bêtănă,” țise principele suspinînd. De aș putè-o spîndura de pomul crăciunului! Deodată se oprî înaintea unei case mici. Transparentele nu erau lăsate, în cât se putea vedè prin fereastră. Era camera curățică a farmacistului Curței; bêtărnul farmacist stetea la pomul său de crăciun și privea cu întristare la portretul rēposatei sale soții. Fiica sa stetea și ea cu capul rezemată pe umerul lui. O lacrimă se vedea tremurînd în ochiul ei cel albastru. Principele simți că îi bate inima. Își aduse aminte de vesela sa copilărie, când îi era permis să se joace cu mici fete drăgălașe, pe cari le săruta copilăresc și fără jenă. Înainte de a observa camerierul său, principele deschise ușa și se află în fața plăcutei fete, care plecă ochii surprinsă.

— Lizisoară, țise el, te rog să-mi rēspunđi la cinci întrebări. Fericirea mea depinde de ele. De când cînti la piano?

— Nu cînt de loc.

— Cât timp ai învățat să cînti din gură?

— Nu sciu să cînt din gură.

— Câte romanuri franceze ai cêtit? mai întrebă principele veselindu-se.

— Unul singur.

— Cum îi chiamă pe ministrii?

— ȶeu nu sciu.

— Cum îi țici tu la mămăligă? întrebă principele triumfător și o apucă de mână.

Mămăliga e mămăligă, respunse fata riđînd.

Așa dar tu esti minunea minunilor și deci vei fi mireasa mea, exclamă prințul fericit, o îmbrățișă și începu se joace cu ea împregiurul pomului, apoi apucă pe bêtărnul, învîrtindul și pe el. De aci plecară mână în mână la curte. Coccoana regina s'a spēriat grozav la început de alegerea principelui, dar după ce acesta îi povesti, că mititica nu scie nimic de toate bazaconiile altor domnișoare ba nici chiar ce însemnează omlet fără ouă, bêtărnă se îndoișă, sărută pe fata pe frunte și țise: Fiule, eată mireasa ta, căci e o adevărată minune de copilă!

acestor batalioane va fi o garnisoană în Bosnia sau în cetățile mai mari. La eventualitatea unei revolte d. e. în părțile de meadă și nu va mai fi lipsă de chemarea rezervelor sub arme, pentru că, batalioanele acestea vor fi tot deauna gata și se vor concentra într'un felu de „armată pentru Bosnia“. Reorganizațiunea aceasta pretinde o sporire a statului efectiv de pace cu 28,641 oameni, ceea-ce va avea drept consecință și sporirea bugetului. Reorganizațiunea învoalvă și modificarea legii armatei și de aceea va fi de lipsă a fi discutată și în parlamente.

Englittera nu glumesc. Arsenalul din Woolwich a primit ordin de a completa în 24 de oare un tren de asediu de 30 tunuri calibru greu și 42 tunuri calibru mai ușor. — „Reuter office“ anunță că s'au luat măsuri ca la cas de lipsă 10,000 de trupe, o parte engleze și două părți indice, să plece spre Egipt.

Se vorbește și de o intervențiune (în Egipt) din partea Franciei, Englitterei și Italiei, eventual și din partea Greciei.

Cestiunea egipteană.

Cestiunea egipteană preocupă astăzi toată lumea, căci ea poate se aibă un efect și asupra păcii Europei. S'a publicat în unele ziare resumate din „Cartea galbenă“ francesă și „Cartea albastră“ englesă asupra acestei cestiuni, vom reproduce și noi unele spre a pune pe cetitorii noștri în pozițiune de a cunoaște cestiunea în fond. „Cartea galbenă“ începe cu data de 15 Noemvre și se termină cu 11 Martie cuprinzând 103 depeșe. Întâia parte este consacrată toată negoțiarilor dlui Gambetta cu Englittera. A doua parte care tractează despre acțiunea dlui Freycinet, caracterizează atitudinea puterilor față cu politica anglo-francesă. Politica egipteană a dlui Gambetta este judecată de principele de Bismarck în următoarea depeșă:

Berlin 16 Februarie.

Însuși principele de Bismarck începă a vorbi despre cestiunea egipteană singurul subiect — după cum ține chiar dsa — care trebuie să ocupe actualmente diplomația. Resumând istoria septemănei trecute, ține că ar fi fost foarte îngrijat când vedu pe Francia și Englittera luând inițiativa unui demers, care ar fi putut să le conducă la o acțiune izolată în Egiptu, de vreme ce d-sa personal este convins că, o acțiune întreprinsă în nisce asemenea condițiuni, trebuia să provoace neînțelegeri între ambele puteri, și un conflict, sau numai amenințarea unui conflict între Francia și Englittera, poate se dea nascere la o turburare îngrozitoare a prosperității întregului univers. Când i amintii cuvintele comunicărilor ce am făcut dlui Busch și care esclud ori ce idee de acțiune izolată, principele arată o mare satisfacțiune. Observai că Francia și Englittera cred că încă n'a venit momentul pentru ele de ași pune în mod practic înaintea eventualitate de măsuri coercitive, dar că dovedirea unui acord de idei comune poate se împedice mai bine ca ori-și ce, nisce complicațiuni viitoare și să le ridice ori-ce speranță acelora cari speculează neînțelegerile puterilor. Fără a ține multă samă de observațiunea mea, cancelariul german ține, că, după părerea sa, cel mai bun mijloc pentru înlăturarea greutăților egiptene, este de a însărcina pe Turcia cu potolirea lor.

Courcel.

De asemenea comitele Duchâtel anunță că principele Reuss este de părere, că cei din Viena și Berlin preferă intervenirea trupelor turcesci. Tot comitele Duchâtel mai relatează că comitele Kalnoky constată cu plă-

cere că Francia și Englittera, după ce se par că voescu să lucreze singure, să arată acum dispuse să între pe terenul concertului european, ceea ce ministrul consideră ca cel mai bun chip de a regula greutățile egiptene, și ca cea mai sigură garanță pentru menținerea păcii europene. Aceleași vederi le are și împăratul Austriei, ceea ce se vede din următoarea depeșă.

Viena, 15 Februarie.

Cuvintele, pe care împăratul mi le-a adresat eri la balul dela comitele Kalnoky, mi permit a constata că comunicarea Escelentei Voastre în privința Egiptului a făcut o bună impresiune în Viena. Majestatea Sa vede cu plăcere, că s'a restabilit acum între puteri, bazele unei înțelegeri și exprimă speranța, că nu se va mai nasce vr'o nouă neînțelegere, care ar pute să conducă la complicațiuni în Egipt.

Duchâtel.

De fapt comitele Kalnoky adresă comitelui Beust, cu data de 24 Februarie, o depeșă în care se ține:

„Deși actuala situațiune a Egiptului nu pretinde imediata desbatere asupra măsurilor ce trebuiesc luate mai târziu, totuși voim o schimbare de vederi pentru acest cas. Esprimăți guvernului frances satisfacțiunea noastră și asigurați, că vom primi cu bucurie toate declarațiunile în această privință“.

D. Mancini telegrafează însărcinatlui cu afacerile italiene din Paris, cu data de 27 Februarie, următoarele:

„Francia și Englittera voesc să se înțeleagă cu Berlinul, Roma, Petersburgul și Viena asupra Egiptului. Guvernul italian ia cu mulțămire act de declarațiunea care constată competența concertului european în privința Egiptului.“

Rusia arăta în această afacere cel mai mic interes. Însărcinatul cu afacerile franceses din Petersburg telegrafează guvernului său următoarele cu data de 15 Februarie.

„D. de Giers va supune propunerea d-voastră împăratului și-mi va comunica aprecierile sale. Dar chiar d-sa îmi comunică aprecierile sale. D-sa chiar îmi comunică că punctul de vedere pe care îl adoptă acum Francia și Englittera corespunde cu vederile Măiestății Sale“.

Protocoalele comisiunii Dunărene.

„N. fr. Presse“ face un resumat după protocoalele comisiunii europene dunărene în sesiunea ei de primăvară (cea din urmă). S'au ținut 8 ședințe, dintre cari patru au fost consacrate deslegării afacerilor curente, ear celelalte patru, la cari au luat parte și delegații statelor țermurene (Bulgaria și Serbia), s'au întrebuițat la elaborarea regulamentelor de navigație între Porțile de fer și Galați.

Comisiunea, completată prin delegații statelor țermurene, căutase deja anul trecut să împlinească dispozițiile art. 55 din tractatul din Berlin. Drept basă de discuție avea atunci avant-proiectul, care era împărțit în trei secțiuni: a) regimul general de navigațiune, b) poliția fluvială și c) esecutarea și supraveghierea regulamentelor de navigațiune. Acest proiect nu fuse adoptat anul trecut din cauză că Rusia, Bulgaria și România se împotriviseră cu hotărâre stipulațiilor de sub litera c).

În sesiunea din acest an, secțiunile a) și b) ale avant-proiectului au fost supuse dar unor nouă debateri. „N. fr. Presse“ acuză pe delegatul român Pencovici, că a pus la iveală, cu ocazia acestor discuții, prea multă susceptibilitate și protestele au ploat din partea d-sale. Cu toate ace-

stea stipulațiile ambelor secțiuni au fost adoptate cu puține modificări. D. Pencovici a isbutit bunăoară ca dispoziția în sensul căreia construirea de poduri pasagere peste Dunăre să atârne numai de comisiune, să fie înlăturată ca una ce isbia în dreptul suveranității teritoriale a statelor riverane, și să fie înlocuită cu o alta, după care: comisiunii au a se presenta numai planurile podurilor, ear învoirea trebuie să se ceară respectivelor state riverane. D. Pencovici s'au arătat de o potrivă gelos și în alte puncte de păstrarea drepturilor române; a fost combătut însă cu mare violență, pe lângă delegatul austriac, de cel german și francez. În desbaterea asupra poliției fluviale, D. Pencovici s'a declarat, de astădată spriginit și de delegatul bulgar, în contra formării unui corp comun de piloți care se atârne de inspectorat, rezervând acest drept statelor riverane, — cum spune însă „N. fr. Presse“ în zadar!

„De cel mai mare interes au fost — urmează textul ziarului vienez — ședințele dela 27 Maiu și 2 Iunie (Protocolul XXIII și XXIV), în cari s'a discutat proiectul Barrère. Delegatul francez a prezentat proiectul guvernului său și îl însoți cu o motivare detaliată. D. Barrère, după ce a schițat istoricul desbaterilor asupra comisiunii mixte, după ce a relevat necesitatea unei existențe simultane a comisiunii statelor riverane și a comisiunii mixte, făcu mențiune de propunerile Germaniei și Angliei prin cari avè să se înlătore opoziția României contra votului hotărîtor austriac. D. Barrère a exprimat de sigur dorința intimă a celor mai mulți din delegați, când a țis, că comisiunea după doi ani de o activitate neroditoare trebuie să ajungă în sfârșit la o înțelegere.

„Motivând mai departe, detaliat, dispozițiile proiectului său una câte una, d. Barrère a accentuat în deosebi, că Austria, deși nu este stat riveran, are cu toate acestea drept să fie reprezentată în comisiune, în virtutea însemnătății ce au interesele sale comerciale la Dunărea de jos. Un drept analog au cu toate acestea și celelalte puteri, pe care ele îl vor esecuta, mai bine, prin delegarea unui membru al comisiunii europene dunărene în comisia mixtă. Această delegare ar înlătura anomalia votului ponderator, ar face cu puțință o majoritate și ar crea în sfârșit armonia dorită între regulamentele de navigațiune pentru partea Dunărei de din jos și din sus de Galați.

„În vederea acestui scop, urmă delegatul frances, proiectul mai cuprinde încă și alte dispoziții, cari se stringă cât mai mult legăturile dintre ambele comisiuni, asigurându-se în același timp esecutarea dreaptă și nepărtinitoare a regulamentelor elaborate de comisiunea europeană. Astfel comisiunea europeană își va putea dobândi cunoștințe despre toate hotărârile comisiunii mixte, cari nu corespunde principiilor provădute de aceste regulamente ce garnatează libertatea navigațiunii. Instrucțiunile generale cari se vor putea hotări, potrivit lor, de comisiunea mixtă, despre cari e vorba în art 9 al actului public dela 1865, nu vor fi puse însă în esecutiune până ce nu vor fi găsite de comisiunea europeană, conforme cu principiile cari au servit de basă regulamentelor pe fluvii în sus. De vreme ce aceste instrucțiuni au un caracter general și regulamentar, ceea ce le face un act de legislațiune, nu este decât just ca comisiunea europeană să le cunoască. Tot astfel va sta lucrul și cu regulamentul interior al comisiunii mixte, care trebuie să fie examinat și încuviințat de comisiunea europeană.

„Am reprodus — continuă „N. fr. Presse“ — aceste pasaje ale discurs-

sului lui Barrère după textul protocolului, de vreme ce ele sînt caracteristice pentru tendențele ce urmăresc Francia și poate și Anglia și Rusia, în privirea supravegherii activității comisiunii mixte de cătră comisiunea europeană. Nu ne mirăm decât cum de reprezentatul austriac bar. Haan n'a găsit se dea nici un răspuns acestei ciudate interpretări a relațiunii ce are se domnească, după concepțiunea acestor puteri, între comisiunea europeană și cea mixtă, care are să se creeze.

„Propunerile dlui Barrère, urmează ziarul vienez, cari de alt-fel, cum asigurase tocmai densus categoric, nu ar avè ridicate la rangul de hotărîri, decât caracterul unei prelucrări fără nici un prejudeț pentru înțelegerile ulterioare ale puterilor în privirea prelungirii și modificării puterilor comisiunii europene, nu au fost combătute serios decât de reprezentantul României.

„Colonelul Pencovici s'a referit la Actul final al congresului de Viena, la tractele dela Paris (1856), Londra (1871) și Berlin (1878), spre a dovedi că regulamentele trebuiesc elaborate de comisiunea europeană, dar că nu pot fi esecutate de cât de statele țermurene sub controlul Europei. Ba, el a citat în favoarea chipului său de a vedè, că comisiunea nu are dreptul de a hotări cine să esecute supravegherea esecutiunii regulamentelor, chiar o ptotestare a baronului Heymerle în contra intenției congresului din Berlin, de a lăsa comisiunii europene hotărîrea a anumite cestiuni privitoare la Dunăre. La sfârșit colonelul Pencovici a propus, să se încredințeze supraveghierea esecutiunii regulamentelor, comisiunii europene, care ve avè să deprindă această supraveghiere printr'un inspector general numit de dînsa și care va avè să fie tot odată locul de apel în cas de neînțelegeri.

„Toți delegații au declarat însă, că instrucțiunile lor nu le permit de cât de a încuviința propunerile Franciei. Delegatul turcesc, Constantin Efendi Karatheodory legă consimțimentul guvernului otoman de rezervele, pe cari Poarta le-a făcut, ca suverană, față cu procedura observată la numirea delegatului bulgar, în vreme ce delegatul bulgar a protestat, că, pe câtă vreme Bulgaria încă nu va avè un loc și un scaun în comisiunea europeană, să nu poată fi trimiși din comisia europeană în cea mixtă delegații acelor state, cari sînt și afară de această reprezentanți în comisiunea mixtă. D. Șismarev (delegatul bulgar) a mai propus apoi ca să nu se numească numai patru sub-inspectorii, cum prevede proiectul Barrère, ci opt, spre a se face astfel cu puțință, că fie-care agent de acesiță să supravegheze numai țermul unui stat și nu în același timp zonele țermurene a două state. Aspirațiunea, numai pe jumătate mascată, a reprezentantului bulgar, de a dobândi pentru guvernul său o participare permanentă la comisiunea europeană, pricinii de partea reprezentantului Porței o agitație nervoasă, pe care colegii săi n'au putut-o de cât cu mare nevoie calma. El califică dorința d-lui Șismarev de o atingere a tratatelor și numai după ce au declarat toți reprezentanții, că comisiunea europeană nu este în drept a adopta vre o propunere care săi modifice alcătuirea, numai atunci s'a liniscit. Costantin Effendi, și a repetat însă încă odată protestul său în ședința ținută la 2 Iunie.

„După ce cădu primul amendament (?) al colonelului Pencovici, el propuse o nouă modificare a proiectului Barrère, care avea de scop escluderea Austriei din comisiunea statelor țermurene și trimiterea întrinsa

a doi delegați din comisiunea europeană. Este foarte caracteristic, că pe când reprezentanții tuturor statelor sau rostit în contra acestei propuneri nouă, delegatul rus a găsit de cuviință să declare, că amandamentele prezentate sunt atât de însemnate, în cât trebuie se le astearnă guvernului său. D. Romanenko a făcut de altfel în privirea adoptării întregului elaborat al dlui Barrère intru atât o rezervă, intru cât a declarat, că acele cestiuni, cari condiționează coesistența ambelor comisii, trebuie să le lase hotărârii guvernului său. În sfârșit în ședința dela 27 Maiu s'a hotărât redactarea unui protocol final, care să cuprindă întreg elaboratul, ca aneasă și afară de aceasta toate amendamentele delegaților români și bulgari. Colonelul Pencovici a refuzat iscălirea unui astfel de proiect final și d. Romanenko s'a grăbit să l'urmeze declarând încă odată, că în cursul desbaterilor s'au prezentat, din partea delegaților Bulgariei și României, amendamente atât de importante în cât trebuie să le comunice guvernului său, că în același timp trebuie să declare, că propunerile guvernului frances nu au dobândit unanimitatea de voturi.

„Aceasta declarație găsește o ilustrare particulară în contra proiectului, care s'a dat de curând publicității în „Românul” din București. Acest proiect este o prelucrare a proiectului Barière în sens românesc.”

După ce scitează pe scurt cunoscutele dispoziții de căpetenie ale acestui proiect, „N. Pr.” Presse termină astfel:

„Față cu dușmănia cunoscută ce domnesce între guvernele din București și Sofia (?!) se poate lua aproape ca sigur, că contopirea amandamentelor ambelor părți intrun proiect s'a executat sub egida rusească și că aceste două guverne nu sunt decât eclecticii în lupta sub-terestră, ce urmează politica rusească în contra influenței austriace la dunărea de jos. Cetirea protocoalelor învederează de altfel faptul, că și ultima sesiune a comisiei europene, mai că n'a activat în mod esențial sarcina de a elabora un regulament pentru navigațiunea pe Dunărea de jos. Pe lângă împotrivirea României, care a și refuzat iscălitura trebuie înălțurată și rezistența secretă a Bulgariei. Fără îndoială ar fi o bagatelă de-a isprăvi numai cu acești doi inimiți spre a realiza nesce condițiuni mai regulate la Dunărea de jos, când nu am avea a face de cât cu ei și dacă ei n'ar fi nește marionete în mâna unui mai puternic. România și Bulgaria nu fac de cât nazurile; Rusia aruncă piatra.”

Manifestul radicalilor sârbi.

„Samouprava”, organul radicalilor sârbi publică manifestul deputaților radicali, excluși din scupștină, adresat către alegătorii lor.

„Cătră alegătorii noștri;
Prea scumpi cetățeni.

La 31 Maiu ne ați ales din nou, dându-ne încrederea voastră spre a vă reprezenta în Scupștină. Sub-semnații am venit la Belgrad și am pus la dispozițiunea președintelui împuternicirile noastre de odată cu ale colegilor noștri, cari nu veniseră la Belgrad. Însă ceilalți deputați rămași în Scupștină n'au primit împuternicirile noastre, nerecunoscându-ne pe noi, deputații voștri. În locul nostru au primit pe aceia deputați cari în alegerile din urmă au obținut câte-va voturi, dar posedă procure dela comitetul electoral.

O asemenea stare de lucruri n'a avut Sârbia până acum în activitatea sa parlamentară, în viața sa constituțională; până acum nu s'a întâmplat ca acei să nu fie primiți în Scupștină, cari se prezintă cu majoritate de voturi împuterniciți de alegătorii lor să reprezinte în Scupștină. După deplina noastră convingere aceasta e contra adevăratei interpretări a constituției, este o violare a

legei electorale, este o violare a dispozițiilor precise din regulamentul Scupștinei.

Cele dintâiu alegeri generale libere vor proba în destul, dacă aceasta convingere a noastră este justă sau nu. Sântem și rămânem convinși, că acțiunea noastră e conformă constituției legală și că e deplin recunoscută de popor, că corespunde interpretării generale a constituției și adevăratei înțelegeri a legii. Cu toate acestea deputații, cari nu și-au depus mandatele, nu ne-au admis în Scupștină, nu ne-au recunoscut ca deputați, și de aceea din nou ne întorcem în mijlocul vostru.

Sântem convinși, că nu vă poate conveni, onorați alegători, o asemenea procedere a celorlalți deputați și a guvernului, vouă, cari ne-ați ales de două ori aproape unanim și negreșit nu va conveni nici poporului întreg. Dacă înză poporul va aproba lucrările unei Scupștine compuse ilegal sau va încuviința procederea voastră și a noastră, aceasta sperăm că ne vor arăta viitoarele alegeri generale libere pentru Scupștină.

Actualele împregiurări interioare ale țerei noastre și raporturile ei esteriore avându-le în vedere, noi credem, că guvernul se va uni cu noi cel puțin în părerea, că avem trebuință de pace și mulțămire și că prin urmare nu va împinge lucrurile să arunce țeara în complicațiuni mai mari, prin măsuri extraordinare și legi excepționale, întărind și mai mult agitația și neliniștea din popor. Alegerea de două ori făcută a probat îndestul, că poporul înțelege și cunoaște bine împregiurările țerei. Convingerea noastră e că țeara poate fi dusă numai prin alegerile libere generale mai sigur și mai ușor pe calea adevărată a păcii stabile la nisce condiții regulate și la o dezvoltare progresistă; nici o dată însă măsurile extraordinare nu pot avea un succes bun. Întorcându-ne în mijlocul vostru, vă mulțămim, scumpi cetățeni și cu această ocaziune pentru încrederea dată nouă, prin care ne-ați distins și încurajat mai adeseori. Ne bucurăm, că poporul nostru și de astă dată și a manifestat înțelegerea și maturitatea sa politică, într'un mod cum se întâmplă în asemenea ocazii numai la popoare cu o înaltă cultură și înaintate în civilizație. Această unanimitate încredere, ce ne ați dat-o de două ori în timpul din urmă, este pentru noi o garanție, că Sârbia poartă în sine forțele și toate condițiile de viață și le întrunesc astfel după cum le reclamă continuitatea dezvoltării noastre progresiste.

Belgrad, 6 (18) Iunie 1882.

Nicola P. Pasici; Dim. Katici, Basa Milosevici, Milosav Sepanovici; M. B. Givrici; Taka Cikici; M. Smileanici; Belisar Kundovici, M. Petrovici, Ața Stanoevici, Sima Nestrovici; P. P. Radivoevici.

Scrisori din Basarabia.

(Correspondența particulară a „Telegrafului.”)

Recolta anului curent va fi mijlociă vinurile nu s'au făcut, viile sunt foarte compromise de gerul ce l'am avut în primăvară. Semănăturile de earnă sunt mai bune decât cele de primăvară. Porumbul suferă mult de lipsa de ploii, care lipsesc în nordul Basarabiei.

Eată-vă în câteva cuvinte starea noastră economică.

Dilele din urmă am fost fericiți de a primi visita guvernatorului general d. Gurco, care a vizitat casarmele, temnița și seminariul. „Popa soldatul și călăul” — eată instituțiunile naționale care interesează pe un abil administrator rus. Să-dice că generalul Gurco a rămas mulțămit, cu atât mai mult că starea în care a găsit lucrurile se află la apogeul lor: seminariul nostru s'a rusificat, seminariștii învață în fine a vorbi puțin rusesce, temnița geme de lume și camerile solide sunt pline de tineri, cari aparțin categoriei condamnaților și inculpaților în afacerile politice; în ceea ce privește armata, apoi ea își petrece viața în manevre și în studiarea Basarabiei, care cum se crede va fi punctul de plecare al viitoarelor operațiuni militare. De aci generalul Gurco a plecat la Bălți, de unde luând calea de alungul

Prutului va visita Novosilița, Camrad, Hotin, Asacki și Brodi, unde luând calea ferată va pleca spre Odesa.

Ce vrea să-dică activitatea ne mai pomeniță a eroului dela Șipca?! Nu se scie, dar este evident că miroase cam a praf de pușcă.

Am-dis că guvernatorul general a vizitat temnița și a vorbit cu nisce condamnați politici, cari se află la noi inchiși. Cu această ocaziune se ve dau aci un document foarte ironic și care ne-a făcut pe noi, amăriți de tot soiul de neajunsuri, să ridem puțin. Este petiția unui biet polones, ai cărui părinți trăiră în nenorocita Basarabiă. Această petițiune, al cărei text se află tipărit de cătră diarul clandestin al nihilistilor, a fost trimis de cătră tēnerul Vasile Sidorotsky, exilat de cinci ani în Siberia, înaltului Senat din Petersburg. Sunt sigur că văți ride cum am ris și noi, cetind petițiunea exilatului, plină de un umor și raționamente mușcătoare.

Înalt Senat al Imperiului rus! La 28 Martie 1881, am primit ordinul polițienesc al orașului Curgan, ca să depun jurământul de fidelitate noului împărat care s'a urcat pe tronul imperiului. Acest ordin mi se pare contrar manifestului imperial, cu data de 1 Martie 1881, în care Împăratul Hosudar-dice că și țeranii ruși vor depune jurământul de fidelitate, pe baza considerațiunei, că fiind emancipați, au devenit și ei „locuitori liberi, asupra căror să respândesc toate drepturile dăruite locuitorilor liberi ai imperiului.” Considerând cu tot respectul datorat cavintele M. S., eu cred că toate deducțiunile logice, care rees din cele-dise de M. S., sunt obligatori pentru ori și care din locuitorii imperiului. Deducțiunea directă din cele-dise este, că, dacă țeranii n'ar fi fost emancipați, adevă n'ar fi devenit locuitori liberi, apoi n'ar fi avut datoria de a pune jurământul de fidelitate. Așa fiind, logica-dice că manifestul Împăratului chiamă la jurământ, numai și numai pe liberii locuitori ai imperiului.

Dar cine sânt eu? Sânt eu oare locuitor liber?

Tatăl meu a fost un nobil din Basarabia, mama mea a fost soția sa legitimă.

Pe baza legilor imperiului eu sânt prin urmare moscenitorul direct al lor, adevă am dreptul la toate privilegiile de care se bucură nobilii din Rusia, și prin urmare și la drepturile locuitorilor liberi. Drepturile cele mai de căpetenie ale locuitorilor liberi fiind: libertatea sa individuală, libertatea și siguranța familiei sale și dreptul la proprietatea sa, — cred că nu mă pot considera din această categorie, de oare-ce nu sânt liber, familia mi este distrusă și proprietățile mele confiscate. Nu pot să es din regiunea orașului Curgan, care se află depărtat de domiciliul meu la o distanță numai de 6000 kilometri, n'au dreptul de a scrie familiei mele, fără ca scrisorile să nu fie înainte de toate controlate și recetite de administrațiunea locală; așa dar se pare că e sigur, că nu sânt nici din categoria nobililor, nici din aceea a locuitorilor liberi.

Esilarea mea în Siberia mă face a crede, că poate sânt unul dintre condamnații pentru o crimă oare-care?! Recurg la codicele ruse și viu a descoperi că în adevăr pozițiunea mea actuală are o asemănare mare cu aceea a unui om, care și-a perdut drepturile de om liber prin comiterea unei crime oare-care. Dar atunci, când am fost judecat? pentru care crimă sânt esilat? — și ce pedeapsă, adevă cât timp de esil am să îndur?*) Așa fiind deduc cu o logică foarte simplă, rece și nepărtinitoare, că: nu sânt nici un locuitor liber, nici un om ale cări drepturi îi sânt ridicate, pentru o crimă comisă. — Cine sânt dar? sânt mi se pare atunci un străin!

Da, de sigur că sânt un străin! căci dacă Rusia nu mă consideră de locuitorul ei liber, și nu me pot clasa nici printre are-

*) Sidorotsky ca și mii alți de nenorociți sânt victimele prerogativelor guvernatorilor, cari după un ukas împăresc an drept de a esila în Siberia pe ori și cine pe simplă cale administrativă. Așa că el n'a fost nici odată judecat.

Nota corespondentului.

stanții săi, prin urmare nu sânt alt-ceva decât un străin! Dar dacă sânt în adevăr un venetic, apoi nu sânt liber! Dacă ași fi fost un străin liber, puteam să părăsesc acest oraș din Siberia și să mă întorc spre căminul meu conjugal, în țeara mea, unde de sigur că nu mi s'a tăgădui drepturile mele de cetățean. Așa fiind cred a fi un prizonier, făcut în timpul războiului. Dar unde e țeara mea? în ce războiu am fost făcut prizonier și pentru ce n'am fost înapoiat pe timpul când s'a încheiat pacea? Pentru a'mi desluși această cestiune, n'am de loc nici o basă. Și tocmai pentru aceasta mi permit a recurge la onor. înaltul Senat al imperiului.

Dacă înaltul Senat va crede că sânt un străin, făcut prizonier și uitat din greșeală, sau dacă țeara mea s'a cucerit și face parte integrantă a imperiului rus, apoi în ambele casuri rog înaltul Senat a face tot posibilul ca să fiu împământent și de ați înaintea să reintru în categoria liberilor locuitori ai imperiului rus, bucurându-mă de toate drepturile dăruite acestei clase de ființe cari trăesc în imperiu.

Atunci, căpătând și eu oare-cari drepturi de a trăi, mă voi crede dator a jura fidelitate împăratului Alecsandru III pe care l'voi considera de suveranul meu.

Vasile Sidorotsky,
1882, după nascerea lui Christos.

Această petiție este un document pe care mă cred dator a vi-l comunica fiindcă, el va da încă o idee despre regimul oribil sub care trăim. Și mă mir cum nenorociții ca Sidorotsky mai pot ride, mai pot glumi.

Orașul Curgan se află tocmai în fundul Siberiei, bietul Sidorotsky trăesc acolo, fiind încangiurat de soldați și gendarmi. Climatul asupra localității a deteriorat sănătatea tinerului și biată familia sa este în desperare. Toate plângerile sale, toate petițiunile ce a făcut biată d-nă Sidorotsky, mună a trei copii, n'au putut stoarce cel puțin o singură lacrimă din ochii călăilor

Basarab.

Afacerea dela Tisza-Eszlar.

„Budapesti hirlap” primii din Nyiregyháza scirea, că cerșitorul galițian, care după spusa copilului luase parte foarte activă la uciderea Estirei și de atunci dispăruse, fără ca să se scie de urmă, fu prins, legat Marți dimineața de panduri cot la cot și dus încă în noaptea aceea în Nyiregyháza.

Lui „Pesti hirlap” se telegrafează: Judele instructor caută în Eszlar după cadavrul Estirei Solymosi; cum se spune acum a nimerit calea, totuși nu se scie încă nimic sigur despre rezultatul cercetărilor.”

Lui „Pesti Napló” i se tegrafează din Nyiregyháza: „Tribunalul se află în Dada — Comitele chemă pe redactorul foaiei „Szabolcsmegeyi Közlöny” la sine și îl provocă, se nu ațițe spiritele în direcțiune antisemitică. Admonă totodată și pe castelanul comitatului, să se ferească de espresiuni atacătoare pentru jidovi.”

Varietăți.

* (Parastas.) Duminecă s'a celebrat parastas solemn în biserica gr. or. din Ognă (din sus) pentru fericirea reposatului archiepp. și Metropolitan Marele Andreiu Bar. de Șaguna.

* (Ordinea esamenelor) la scoalele centrale române ort.-orientale din Brașov, la finea anului școlastic 1881/82. Esamenele de promoțiune încep în 7 Iunie și durează până în 18 Iunie incl. st. v.

Esamenele publice.

a) La gimnasiu, la scoala comercială și reală.

Marți în 22 Iunie st. v. 8—9 oare clasa I. gimnasială: Religiuinea și Latina. 9—10 oare clasa I. reală: Geometria și Româna. 10—11 oare clasa II. gimnasială: Istoria și Latina. 11—12 oare loate clasele: Cântări. 3—4 oare

clasa II. reală: Geografia și Istoria naturală. 4—5 oare toate clasele: Gimnastica.

Mercuri în 23 Iunie st. v. 8—9 oare clasa III. gimnasială: Elina și Matematica. 9—10 oare clasa III. reală: Istoria și Franceza. 10—11 oare clasa IV. gimnasială: Latina și Maghiara. 11—12 oare clasa IV reală: Fizica și Chemia. 3—4 oare clasa V. Istoria și Istoria nat. 4—5 oare clasa VI. gimnasială: Latina și Matematica.

Joi în 24 Iunie st. v. 10—11 oare clasa V. de fete din toate studiile.

Vineri în 25 Iunie st. v. 8—9 oare clasa VII. gimnasială: Elina și România. 9—10 oare clasa I. comercială: Principii com. Franceza. 10—11 oare clasa II. comercială: Dreptul cambial. — 11—11½ oare clasa II. comerciale Chemia. —

b) Esamenenele de maturitate.

1. Esamenul oral de maturitate cu scolarii din clasa VIII. gimn. va fi *Sâmbătă* în 26 Iunie st. v. înainte și după amiazi.

2. Esamenul oral de maturitate cu scolarii de clasa III. comerc. va fi *Vineri* în 18/30 Iunie înainte și după amiazi.

c) Marți în 29 Iunie st. v.

După serviciul divin împreună cu rugăciune de mulțămintă în biserica S. Nicolae din Scheiu se va încheia anul scolar 1881/82 cu cetirea clasificărilor și cu împărțirea premiilor în sala cea mare a gimnasiunii.

La aceste esamene publice precum și la festivitatea de încheiere are onoare Direcțiunea a invita pe părinții scolarilor, precum și pe toți amicii și binevoitorii scoalelor noastre. Brașov, în 11 Iunie 1882.

Direcțiunea scoalelor medii române gr. or.

* (Transferare.) Dl. G. Tăbăcariu, cancelist la tabla reg. din Oșorheiu, fu transferat la tribunalul reg. de acolo în aceeași calitate.

* (Necrolog.) *Ioan Moldovan*, învățătoriu în Satul-Nou de Bănat după un morb îndelungat de plumăni (*phthisis*) în 27/15 Iunie a. c. a trecut la viața eternă, în etate de 25 ani, lăsând după sine o soție veduvă plină de înfrigare și un prunc de 8 zile. Osămintele defunctului s'au înmormântat în 28/16 Iunie cu mare pompă în cimiteriul gr. or. din Satul Nou, celebrând 5 preoți și asistând un public numeros și distins, între cari învățătorii din giur. Cuvântul funebral fu rostit de dnii preoți Aron Bartolomeiu, adm. prot., Iosif Popoviciu și Trifon Militariu. Repausatul a fost învățătoriu model în ținutul acesta, și prin moartea sa, atât corpul învățătoresc, cât și amicii și cunoscuții sei au pierdut pe cel mai sincer amic al lor. Să-i fie țărina ușoară și memoria neuitată!

* (Necrolog.) Doctorul în medicină *Frideric Wächter*, fiul dnului comite suprem al comitatului Sibiiului și comite al națiunii săsesci, medic superior c. r. în rezervă, asistent în spitalul Rochus din Budapesta a repausat în 27 Iunie a. c. după grele suferințe, în floarea vieții sale, în Brașov spre cea mai profundă durere a neconsolaților și mult iubitorilor săi părinți, frate, rudeni, amici și cunoscuți. Remășițele pământesci s'au așezat în 29 Iunie a. c. după amiazi la 4 oare spre eternă odihnă în cimiteriul ev. lut. în cripta familiară.

* (Făgărașul nu poate rămâne înapoi.) Din capitala țerei Făgărașului s'a telegrafat și scris la „Pest. Ll.” și la altele diare ung. că și aci s'a înființat „o partidă patriotică” a cărei tendință este a promova în cetate și la țeară pe terenul politic și social, „unitatea politică și națională” și pe baza aceasta desvoltarea „spiritului pa-

triotic.” În telegramă se mai spune că în societatea aceasta figurează și onorații români.

* (Ger la munte). Cetim în în „Armonia din Târgoviște: Cătră Pietroșița țiilele acestea a ploat mestecat cu zăpadă. Oile fiind deja tunse cea mai mare parte au murit de frig. Chiar vitele mari cornute au suferit mult din cauza acestei lapovițe.

* (Bursele în România). Cetim în „C. Financiar”: Bursele, în fine vor deschide porțile lor publicului la 1 Septembrie viitor, în condițiunile legii votate și decretate anul trecut. Aceasta ar fi până acum otărîrea guvernului și trebuie se o primim de bună în considerațiune că cea mai mare parte din speculațiunea și din lumea de finance, profitând de stagiunea moartă a verei, va părăsi Bucurescii și nu se va întoarce decât pela acea epocă, când reîncep de ordinar și afacerile. Trebuie se observăm aci că, în urma avisului camerei de comerț din Bucuresci pentru alegerea agenților de schimb, un număr considerabil de cereri s'au grămădit pe biroul ei, din care cea mai mare parte făcute de persoane care nu cunosc piața și operațiunile ei decât din fundul trăsurii. Față cu această împregiurare de altfel foarte desgustătoare, cerem cu stăruință ca atât d. Dabija cât și camera de comerț să fie foarte scrupuloși în numirea agenților de schimb și se nu încredințeze aceste funcțiuni decât la persoane bine cunoscute în piață prin capacitatea lor și meritând toată încrederea ei. Este asemenea de observat, că pe când la Bucuresci camera de comerț e în plină mișcare pentru organizarea bursei, numirea și constituirea agenților de schimb la Braila, Galați și Iași, camerele de comerț nu dau nici un semn de viață, și cu toate acestea, se scie că Bursele vor începe a funcționa în aceeași zi, și în celelalte trei piețe ce indicăram mai sus. Se sperăm însă că dl Dabija care are marea fericire de a vedea decretându-se și puinduse în aplicare subministeriul seu această mare lege organică a comerțului român, una din reformele economice pentru care luptă, luând în de aproape considerațiune, aceste observațiuni și, înțelegând importanța lor, se va grăbi a da impulsione și în acele piețe, și în cas de extremă necesitate, va numi un comisar anume însărcinat cu organizarea și constituirea Burselor după modelurile pregătite în Bucuresci, astfel, că până la 1 Septembrie totul se fie gata de punere în mișcare cu succesul la care suntem în drept a ne aștepta.

* (Vinuri cari miroasă a doagă.) Vinurile pot căpăta un miros neplăcut din cauza muceșelei ce se face pe doagele buților când sunt goale. Se poate face se treacă acest gust rău prin următoarele mijloace: 1. Schimbând vinul într'un alt vas curat și fără nici un cusur. 2. Să se pună apoi în vin ca 1 oca unt-de-lemn de cel mai bun pentru 20 vedre vin. Unturile esențiale cari se află în vin și îi dă mirosul reu se amestecă cu untul de lemn pus; untul de lemn ușor plutesce și se poate foarte lesne strânge. Dacă gustul cel rău n'a trecut de tot, se repetă din nou amestecarea cu o altă litră de unt de lemn; untul de lemn nu se strică, se poate întrebuița pentru uns, ars, ori alteceva. Când vinul și-a venit cu totul în fire, trebuie tras ear într'alt butoiu curat și afumat cu pucioasă. Alt mijloc. Pentru a face se treacă mirosul se poate întrebuița asemenea și cărbuni de lemn pisați foarte merunt. Pentru aceasta trebuie luat jaratec dela un cuptoriu de pâne, bine curățit de cenușă, și se se piseze cât se poate de bine, apoi se pune o

oca de praf la 20 vedre de vin, se amestecă bine, se lasă să se limpezească, apoi se trage în alt butoi curat și afumat cu pucioasă. Este imposibil a se determina cantitatea cărbunilor necesari, fiindcă gradul de stricăciune e deosebit. Trebuie dar a se încerca mai întâiu cu o oca de vin, spre a se vedea, cât trebuie pentru aceasta cantitate și atunci se poate calcula pentru vinul ce este de operat. — „M. Agricol.”

Loterie.

Sâmbătă 1 Iulie n. 1882.

Viena: 18 25 40 89 86
Timișoara: 30 35 74 65 45

Bursa de Viena și Pesta

Din 1 Iulie n. 1882.

	Viena	B pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.35	119.20
Renta de aur ung. de 4%	87.35	87.5
Renta ung. de hârtie	86.25	86.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	90.80	90.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.25	110.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.50	95.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.20	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.50	97.25
Obligațiuni urbariale transilvane	97.—	97.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.25	99.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimele de vin	97.—	97.75
Sorți unguresci cu premii	417.50	417.50
Sorți de regularea Tisei	109.25	109.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.80	76.75
Datorie de stat anstr. în argint	77.45	77.25
Renta de aur austriacă	95.45	95.—
Sorți de stat dela 1860	130.—	130.—
Acețiuni de bancă austro-ung.	827.—	825.—
Acețiuni de credit austr.	305.50	305.50
Lonlon (pe polița de trei luni)	311.75	311.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	99.30
Argent	—	—
Galbin	5.66	5.65
Napoleon	9.56	9.54
100 marce nemțesci	58.80	58.60

Nr. 102.

[108] 1—3

CONCURS.

Pe baza înaltului rescript consistorial din 13 August 1881, Nr. 2406 B. se deschide concurs pentru întregirea postului de paroch gr. or. în comuna Chiscădaga tractul Gioagiului I, cu termen de 30 zile dela publicarea primă a acestui concurs în „Telegraful Român.”

Emolumentele sânt:

Porțiune canonică 5 jugere fânaț și arătură. Dela 70 familii câte 30 litre cucuruz sfârnat și stola regulată, care toate la olaltă computeate în bani, dau un venit anual de 300 fl. val. austr.

Prelungă aceste emolumente creștinii se mai obligă a lucra parochului lor tot lucrul de câmp ce se recerece la porțiunea canonică.

Suplicele concursuale, instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii, sânt a se adresa până la termenul susindicat oficiului protopresbiterial în Hondol.

Hondol, 17 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilie Pipoș m. p.,
protopr.

Nr. 113.

[107] 1—3

CONCURS.

Pentru comuna parochială gr. or. de clasa III. din Zlasti, în protopresbiteratul Hațegului, în urma rezoluțiunei Prea veneratului Consistoriu arhidiececan din 6 Aprilie 1878, Nr. 840, — se deschide din nou concurs, până la 26 Iuliu a. c.

Emolumentele sânt:

a) Cuartir natural;
b) folosirea porțiunei canonice 6 jugere: pământ arătoriu, fânaț și viă;
c) Birul preoțesc dela 90 fumuri câte 1 fl. v. a. în bani;

d) Tacele stolari statorite în sinodul parochial ținut la 23, Aprilie a. c.

Toate aceste computeate la olaltă dau un venit preste 300 fl. v. a.

Doritorii de a compete la aceasta parochie, au a-și asterne suplicele lor la subscrisul, instruite în sensul prescrișelor din „Statutul Organic” și a regulamentului congresual din 1878 pentru parochii.

Hațeg 25 Maiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Raț m. p.,
protopresbiter.

Nr. 142.

[103] 3—3

CONCURS.

pentru stipendie din fundațiunea lui Gozsdu:

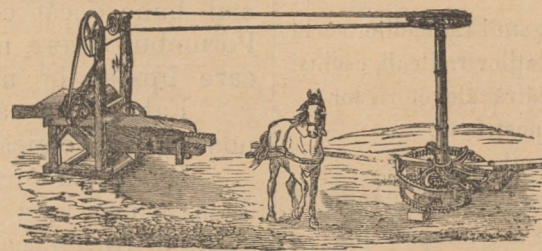
Prin aceasta se escrie concurs pentru un stipendiu din „fundațiunea lui Gozsdu” de 500 fl. la cas de gradațiune, un stipendiu de 400; eventualmente de 300, 200, sau de 100 fl. cu observare, că se dă preferința Concurenților pentru silvicultura.

Concurenții, au a-și adresa petițiunile, instruite cu testimoniile scolare, cartea de botez, și atestat de paupertate până la 10 August stilul nou 1882 cătră Cancelaria fundațiunei lui Gozsdu Budapesta Királyutca 13.

Tot odată sânt avisați și stipendiarii fundațiunei lui Gozsdu, de a-și substerne până la 10 Aug. stil. nou 1882 documentele despre rezultatul studiilor în a. scol. 188½ la reprezentanța fundațiunei lui Gozsdu Bpesta Királyutca 13 — pentru că la dincontra, se vor lipsi de stipendiul avut.

Budapesta 24 Iunie 1882.

Comitetul adm. al reprezentanței fundațiunei lui Gozsdu.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de imblătit cu vapor, mașine de imblătit de mână și de cai, ciure (Tricure) de sortat și vânturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență **Ferăria lui**

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, **Poarta Cisnădiei** (Piața casarmeri) vis-a-vis de casa vânei.

Fabrica se află în casa lui **Pavel Giebrer pe Soldiș Nr. 38—40**, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efitin.

[99] 4